Kalász István

Szembesülés

Aznap a teraszról fejszét fűrészt vittem
mert a többi fáért tenni kell mondtam
fél hangosan a beteg menthetetlen koronába
néztem majd kérgét ütöttem fűrészéltem
téptem gesztet és amikor eldőlt a fekvő rönkről
a gallyakat vágtam azt gondoltam ezt a fát nem
én ültettem és amikor az utolsó lemetszett ágat
a többihez dobtam mondtam hogy a völgyből
így többet látok több a fény és a sors ismételhetetlen
majd kötelet vettem és húztam az élettelen törzset
magam után felfelé. És gondoltam még hogy holnap
a hajnali szürkületben egyedül érzem majd
magam.